Λεβέντισσα γιαγιά

(21-3-2008)

Διαδήλωση στο Σύνταγμα˙ πέφτουνε δακρυγόνα˙
οι πιο μεγάλοι αρχίζουνε σιγά- σιγά να φεύγουν.

Μια ογδονταπεντάχρονη με κάτασπρα μαλλιά,
δε λέει να κάνει πίσω.

Η κόρη την παρακαλεί για το βηματοδότη
που έχει βάλει στην καρδιά, το άσθμα
και τα πόδια της που είναι τσακισμένα.

Στο ένα χέρι της κρατεί για όπλο το μπαστούνι˙
βγάζει από την τσάντα της μαντίλι και μια γάζα˙
μάσκα θα κάνει με αυτά στα χημικά ασπίδα.
«εγώ δεν υποχώρησα στα τάγματα εφόδου
Εδώ θα κάνω πίσω; Εσύ αν θέλεις φύγε...»

Με Άρη στην αντίσταση τους Γερμανούς πολέμησε
και αμερικανόδουλους στο Γράμμο και στο Βίτσι.
Τραύματα κέρδισε πολλά και τα σπασμένα πόδια.

Πέτρινα χρόνια πέρασε ως το εξήντα δύο ,
τα νιάτα της θυσίασε για τους σκοπούς του αγώνα
για κοινωνία δίκαιη και για ελευθερία...

Άμποτε να ‘χαμε κι εμείς μυαλά σαν τα δικά σου...

Γειά σου λεβέντισσα γιαγιά...

ΧρΙστοΣ